

ЮБИЛЕЙНО ИЗДАНИЕ

ГРАДИНКА

„По-просветените граждани не гледаха само така просто на училището, но по-далеч. Те гледаха на своите училища като на един свещен олтар, който ще хвърли в сърцата на млади и стари оная искра на народното самосъзнание, ще създаде у тях онова високо патриотично чувство, оная велика сила, чрез която ще му се даде възможност да се бори за своите човешки правдини, така щото един ден да се види освободен духовно и политически.“

Ил. Р. Блъсков

Обръщение на ДИРЕКТОРА на НУ „Ил. Р. Блъсков“ по случай 100 годишнината от създаване на училището

Скъпи ученици,

Предстои ни в навечерието на най-светлия български празник - 24 май – денят на славянската писменост и култура да отпразнуваме 100 годишнината на нашето училище.

100 години наистина са много време. От началото - 8.01.1908 г. до днес много учители и ученици са прекарали прага на училището. Ако прочетете летописната му история ще научите много интересни факти и събития.

През годините тук се създават традиции, които непрекъснато се утвърждават и защитават. Днес продължава стремежа и амбициите на училищното ръководство, педагогическия екип, родители и ученици, на цялата училищна общност училището да бъде едно от водещите училища в града.

Талантливи и умни деца учат в нашето училище. Заедно чудесно се справяме с чуждите езици. Някои от вас изучават едновременно и английски и немски език. А занятията по компютри са едни от любимите ви занимания. Почти няма дете, което да не е обхванато в групите по задължително избираема и свободно избираема подготовка по информационни и комуникационни технологии.

Наред със задълбочената общообразователна подготовка, много от вас пеят невероятно, танцуват, рисуват. Много са отличията на нашите възпитаници. Почти ежедневно, някой от Вас ни прави щастливи, получавайки грамота или диплом в поредното състезание или олимпиада.

Бях казала преди години, че е щастие да си директор на едни от най-умните и най-талантливи деца в града. И наистина е така!

Щастливи сме, че сме заедно в тази неповторима учебна година и може би наистина е уникален шансът да си част от целия училищен екип, да си ученик в училището през стотната му година от неговото създаване. Вярвам, че ще запомните тази година за цял живот!

Пожелавам на всички много здраве, много сполуки и творческо дръзновение, за радост на всички нас – вашите родители и учители, да да вишете в летописната историята на училището още дълги страници в рубриката „Наша гордост“!

В. Абаджиева

Лиляна Яворова-II „в“ клас

Моето училище

Понеже уча последна година в НУ „Ил.Р.Блъсков“ и то отбелязва 100-годишнина от основаването си, искам да споделя някои мои мнения и впечатления за годините прекарани в него.

Родителите ми държат на това училище-не много голямо, но с добри традиции, в което за всичките тези години са отгледали много деца. Двамата ми братя завършиха тука по-отдавна, но също лаят мило спомни от него. Случи се така, че госпожа Капралова, моята учителка, била класна и на големия ми брат. Майка ми казва, че много се зарадала, когато имала възможността да запише при нея. Тя посъветвала и някои други родители за госпожата ми, че нямало да съжаляват. Майка ми още твърди, че госпожа Капралова е истински „Учител на прехода“, защото и в трудните години за българското образование съумява да ни преподава знанията така, че да получим добро и ясно образование. С тази основа брат ми продължи да учи и да се развива, така че днес учи в чужбина и с пример за нас-останалите братя.

Каквито и конфликти да са възникнали в класа ни, госпожата винаги умееше да ги реши така, че никой да не е обиден или неоченен. Никого не съм се прибирал от училище разочарован или разплакан. Винаги ни беше дадена възможност да се поправим или да си доучим пропуснатото.

Радвам се също, че ни преподаваше господин Маринов, който с бащинското си отношение разнообрази нашето възприятие за музика.

Да не забравя и „ктожера на училището“-нашата директорка Веска Абаджиева. През годините тя не отстъпваше от принципите си и решаваше проблемите на училището с помощта на родителите, само и само да се запази този „малък оазис на знанията“-училището Илия Р. Блъсков.

В нашето училище си намерих и нови приятели, научих много интересни неща, станах по-толсрантен, организиран, чувствам принадлежност към училището и се радвам, че съм от това голямо семейство. От наблюдението знам, че по-нататък няма да е така, че ще трябва вече сам да се боря за своето място, че всички проблеми и препятствия ще ги преодолявам със собствените си сили и знания.

След години може да съм далеч отгук, от родния Шумен, но в която и точка на света да бъда, в сърцето ще ме грее спомна за първата ми учителка и първото ми училище.

Ян Петров – IV „б“ клас

Пролет

Малкото кокиче спеше в зимен сън,
но изведнъж стана весело на въвн.

Слънцето се събуди
и кокичето пробуди,
нежно го погали.

То протегна ръчички,
отвори сънливо очи
и погледна свста.

Слънцето стопли малкото му сърчице
и то усмихнато показа личице
камбанка бяла залюля
и повика пролетта.

Ванеса Любенова- III „б“ клас

Георги Георгиев – IV „в“ кл.

Посещение на II „а“ клас в Дом за деца със специфични потребности

Децата, които имат нужда от усмивки

Госпожа Кюркчийска предложи да посетим един дом за деца с увреждания. Цяла седмица ние събирахме играчки, защото искахме да зарадваме децата от дома. В петък целият клас и няколко родители отидохме в този дом. Там беше много хубаво.

Хората, които се грижеха за децата, са ги възпитали много добре. Децата правеха упражнения. И те имат физкултурен салон като нас. В този дом има много интересен басейн, пълен с пестри пластмасови топчета. Той прилича на огромна кутия с разноцветни бонбони. В дома има едно дете, което не можеше да върви. Когато то влезе в басейна, топчетата започват да го масажират.

Децата ни посрещнаха много мило. Постоянно ни прегръщаха и ни казваха колко ни обичат. Посещението в този дом беше истинско приключение за нас. Но най-важното беше, че и тези деца се нуждаят от обич като всички нас!

Симона Емануилова – II „а“ клас

Зайчо Байчо

Аз съм малко зайче,
с пухкаво коремче.
Лапичките ми са сиви,
а очичките игриви.
Сутрин аз отивам на разходка,
а вечер се връщам с бавна походка.
По пътя си срещам приятели безброй,
светулката, скорещя и даже скакалца.

Връщам се при мойта майка мила,
дългоухата Зайка.
Лапичките ми преглежда,
и с любов ме поглежда.
Даниела Теодосиева-III „в“ клас

Дани Начев – ПДГ

Чудна мечта

Не искам да порасна,
а дете да си остана.
Големите не са забавни,
а дните детски са най-славни.

Изпълнени с игри и пакости чудесни,
с приключения и много песни.
Обичам да ловувам,
с приятели да потанцувам.

Когато си дете е интересно
и всичко става много лесно-
дори уроците ни чудни
не ни изглеждат никак трудни.

Не искам да порасна
мечта си с това,
неосъществима – то с ясно,
но това не с беда.

Христина Иванова- IV „а“ клас

Христина Иванова- IV „а“ клас

Стефани Хаджиминчева

Нова приказка за Снежанка

Имало едно време момиченце на име Снежанка. За нещастие, майка му умряла и баща му се оженил повторно. Машехата не можела да се примири, че Снежанка е по-красива от нея и затова я прогонила вдън гора. Там съдбата я срещнала със седем мънички джуджета, които се грижели за нея. Но те не могли да я опазят от злата царица, която успяла да я излъже с отровна ябълка.

След дълго, много дълго време Снежанка се събудила в една детска стая. Станала от леглото, на което лежала и отворила гардероба да се проблече. Дрехите в него били съвсем различни от нейните, но тя решила да ги пробва. Чувствала се удобно в дънките и тениската, затова останала с тях. Влязла в хола и за пръв път видяла телевизор. Зачудила се какво е това, но бързо се увлякла от филма, който вървял на екрана. После излязла на улицата. В първия момент се уплашила от автомобилите, които профучавали край нея с висока скорост. След това обаче, когато се качила в един от тях, установила, че не са толкова страшни. Накрая Снежанка стигнала в едно училище. Там имало много деца. Те учили, пели, рисували, играели и това много ѝ харесало. Тя не одобрявала единствено лошите прояви на някои от тях – тези, които обиждали и нагрубявали, крещели и се блъскали, не учили уроците и не пишели домашните си.

Вс пак на Снежанка ѝ харесало в новия свят, в който попаднала и решила да остане в него. Само от време на време ѝ домъчнявало за верните ѝ приятели и тогава отивала в гората на гости при седемте джуджета.

Боряна Еленкова – III „б“ клас

Пролет

Слънцето грее, небето синее.
Цветята цъфтят.
Полята зеленееят.
Птичките пеят.
Пролет е, пролет е!

Николена Дончева- I „б” клас

Българското знаме

С герб и знаме всеки слави
с обич своята страна.
Европейските държави
много са, но тя – една!

Тръгнеш ли на път далечен,
знай, от българския бряг
ще те вика с глас сърдечен
родният трибагрен флаг!

Недалина Дончева- I „б” клас

Мария-Йоана Пламенова-IV „а” кл.

Училище любимо

Всяка сутрин тръгвам аз
към училището ми завчас.
На прага с усмивка драга
ме посреща класната ми блага.

Знам, че ни очаква труд –
класни, упражнения накуп.
Но игрите са чудесни
с много радости и песни.

Със приятели игри щастливо,
мина детството ни мило.
Иде време за раздяла,
с училище толкоз дало.

Сбогом ти училище прекрасно,
школско звънче сладкогласно.
Спомени на дни прекрасни,
като снопи от лъчи златни.

В сърцето ми ще пазя вечно,
спомена за вас – сърдечно.
И години дълги ще минат,
но училищните дни не се забравят.

Емил Мирчев-IV „в” клас

Гергана Якимова-III „б” кл.

Моето училище

Моето училище е като цветна градина сред големите жилищни сгради и шумните улици. В него цветята са като цветя, защото са усмихнати и щастливи. Тук ние учим играем на интересни игри, пеем и се веселим. Тук намираме добри приятели. Нашите учители ни учат да бъдем добри и честни да си помагаме.

Когато влезем в слънчевите стаи ние се пренасяме в света на знанията. Всеки час научаваме нещо ново и ставаме по-умни и по-знаещи. Тук има интересни занимания, заедно празнуваме и се трудим.

Аз мечтая моето училище да стане още по-красиво и многоцветно в него всички деца да са усмихнати и да имат повече игри и места за забавления.

Лили Накова- II „г” клас

Мечта

В детската градина мечтаех си за свят –
шарен като дъгата, а не с един цвят.
Лошото не съществува в моя свят –
доброто там царува.

Всичко е един огромен град:
без училище игра по цял ден.
Разказах аз на мама.

Каза ми тя тогава:

- Свят такъв не съществува.

След една – две години открих нещо по-добро.

Училище на моите мечти

„Илия Рашков Блъсков”

Юлия Леонкева- IV „в” клас

Георги -IV „а” клас

ПОМИСЛИ, ПОМИСЛИ И ОТГАТНИ

С
М
Я
Х

СМЯХ

Първоаприлско

Славина Димитрова
II б клас

Иван Петров Иванов от
III „в“ клас ви пита:

С бяла рокля на принцеса,
с елегантни жълти крачета,
с очички сини под снега,
излизат те през пролетта.
Що е то?
(/кокичета, минзухар, синчето/)

1. Зрителен орган.
2. Крайник.
3. Цитросов плод.
4. Женски елеп.
5. Десерт.
6. Учебно пособие.
7. Близък човек.
8. Зеленчук.

Ако решите правилно кръстословицата ще получите в червеното поле водно животно.
София Димитрова III "а" клас

В ученическа чанта ношува и спи.
На бюрото ми лежи,
на ученическия чин той отвори очи.
Толкова знае:
за хан Аспарух,
за цар Симеон,
за битки и чести,
за Ботев и Левски.
Що е то?
(учебник/)

Гнездо голямо, старо и мило,
Много пиленца приютило.
Ти вече си на век,
толкова ти се иска
да направиш от всеки
добър и умен човек!
(/НУ „Ил. Р. Блъсков“/)

Самочувствие

Веднъж Юпитер, господарят на животните, привикал всички животни и със страховит глас им заповядал:
-Ще се наредите в две колони така, че отляво ще бъдат всички красиви екземпляри и отдясно всички умни!
Когато дошъл ред на жабата, тя попитала:
-Аз какво, да се разкрача ли!!!

Грешка

-Господине, вис и друг път сте посещавали нашия бръснарски салона?!
-О, не, тези белези по лицето ми са още от войната!!!

Неразбрала

В трамвая се качила една бабичка от село и срещу нея седнал тъмнокож студент.
Тя го гледала и после го попитала:
-Момче ти откъде си?
-От Гана.
-Аз не те питам как се казва майка ти-ядосала се тя.

Ян Петров – IV „б“ клас

Днес когато отидох на училище разказах на съучениците си, че са построили цирк. Реших, че ще бъде интересно да отидем целия клас. Предложих да се позабавяваме заседно. Разбрахме се да се чакаме в 17 часа когато представлението на цирка започва. Класът отиде на уговорното място, но циркът го нямаше. И аз не бях там.
Защо аз се пошегувах-беше **ПЪРВИ АПРИЛ**.

Ева Добромирова-II „а“ клас

НАУЩА ГОРДОСТ

- Станислава Петсва -II „г“ клас-XIV национални детски фолклорен конкурс „Диньо Маринов“, Варна, 2008
Доротия Илиянчева-IV „а“ клас II награда от конкурс за рисунка „Водата-извор на живот“
29.02.2008
Пресиян Тихомиров Гидионов – III г клас- награда на конкурса „Пижо и Пенда -“
29.02.2008
Христина Иванова -IV „а“ клас, III награда на НЛК „Любовта в нас“, Варна, февруари 2008
Страцимир Стефанов Стефанов – II „а“ клас и Петя Антонова -I „а“ клас –III място в национален многобой по спортни танци-София,29-30 март 2008
Борис Ивов-II“а“ клас, турнир по шахмат

ЕВРОПЕЙСКО СЪСТЕЗАНИЕ КЕНГУРУ

- (март 2008/)*
Диана Никифорова-I награда-II“б“ клас;
Йоанна Стоичкова - I награда II „б“ клас;
Борис Методиес -II награда II „г“ клас;
Мария Стоянова - III награда-II „б“ клас
Виктория Балчева- I награда III „б“ клас
Ростислав Стоянов – I награда IV „а“ клас

Моника Маринова

Теодор Венелинов I в клас

конкурс

УЧЕНИЦИТЕ НА НАЦИОНАЛНОТО МЕСЕЧНО

- Най-възлюбвано стихотворение, разказ и приказка:**
Недалина Дончева- I „б“ клас; Николена Дончева- I „б“ клас;
Стефани Николаева -II „а“ клас; Йоанна Стоичкова-II „б“ клас;
Лили Накова- II „г“ клас; Ванеса Любенова- III „б“ клас;
Боряна Еленкова – III „б“ клас; Даниела Теодосиева- III „в“ клас;
Христина Иванова- IV „а“ клас; Ян Петров- IV „б“ клас;
Юлия Лсонкева- IV „в“ клас; Емил Мирчев-IV „в“ клас.
Изляха емоцията си в рисунка много ученици, но най-добрите художници са:
ПДГ: Моника Сърмова и Дани Начев;
I клас: Теодор Венелинов - I „в“ клас
II клас: Славина Ковчазова –II „б“ клас
III клас: Ина Върбанова –III „б“ клас
IV клас: Георги Дсянов-IV „в“ клас
(Творбите си на страниците на вестника)
Ще ви забавляват с гатанки, анекдоти и кръстословници:
Снежана Стоянова-II „а“ клас; Иван Иванов - III „в“ клас
Ян Петров- IV „б“ клас
Изразходваха енергията си в народна топка всички класове, но най-добри бяха:
I клас- I „а“ клас; II клас- II „б“ клас;
III клас- III „в“ клас; IV клас- IV „в“, клас